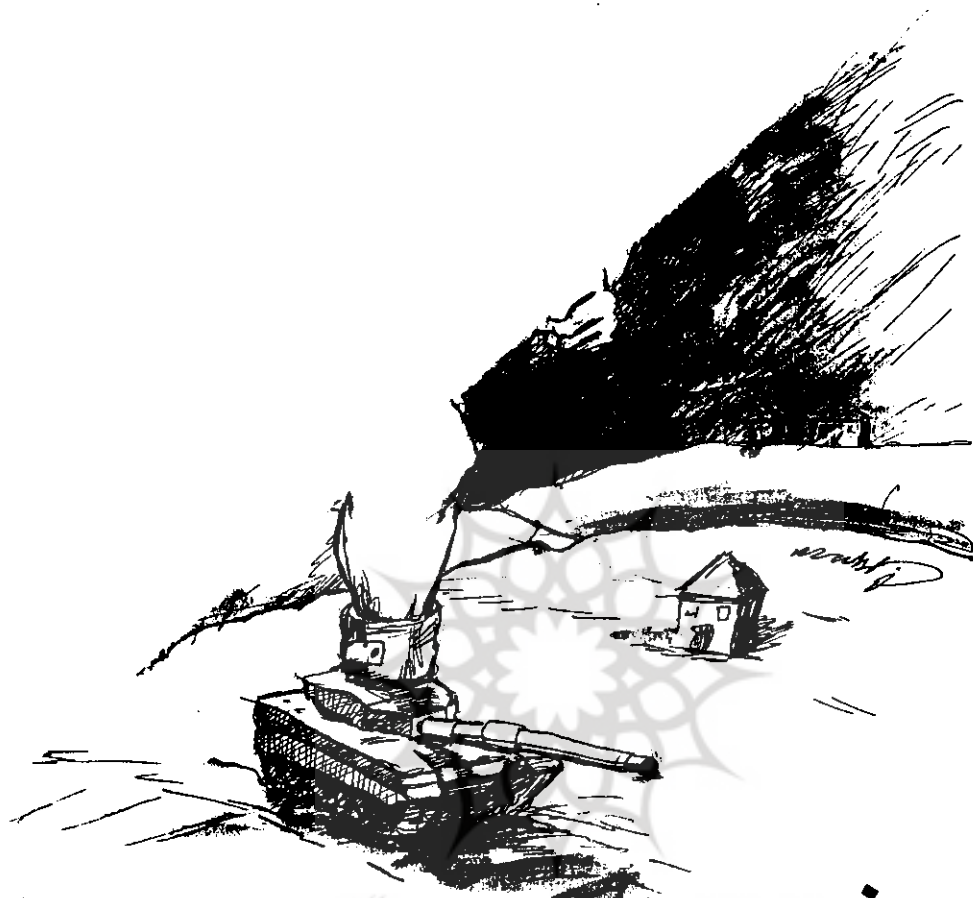


«نرخ‌مشت» در افغانستان



«ورزش» در عربستان

ب) به لحاظ سیاسی عدم وابستگی به کشورهای تولیدکننده عرب و مسلمان نفت

پ) به لحاظ اقتصادی ارزانی نفت و تأثیری فزاینده ای است که بهای نفت وارداتی روی موازنه پرداختهای آمریکا می گذارد.

۵- ژنرال شوارتسکف، فرمانده جنگ خلیج فارس در سال ۱۹۹۱ اعلام داشت: «هدف از جنگ ثبات و دوام صدساله نفت ارزان است» لازم به یادآوری است که در آن زمان رئیس جمهور آمریکا (بوش پدر)، فرمانده ارتش آمریکا ژنرال پاول (وزیر خارجه فعلی) و دیک چینو وزیر دفاع بودند.

۶- به دلایلی چند، نفت در چند دهه آینده در بین انرژی‌های مختلف نظیر زغال سنگ، انرژی اتمی و انرژی نوری و... رقیب جایگزین جدی نخواهد داشت.

۷- نفت دریای شمال رو به اتمام است. نفت آلاسکا ارزش چندانی

۱- باید توجه کرد نفت علاوه بر آنکه یک کالای اقتصادی محسوب می شود، در عین حال یک کالای سیاسی و بالاخص کالایی استراتژیک نیز می باشد.

۲- مصرف داخلی نفت آمریکا ۲۱ میلیون بشکه در روز است که در سال ۲۰۰۰ میلادی، ۷/۵ میلیون بشکه آن از طریق تولید داخلی آمریکا و بقیه آن از خارج تأمین شده است. (۳۵۰ میلیون دلار در روز)

۳- ذخایر نفتی زیرزمینی آمریکا پایان عمر خود را طی می نماید به طوری که با میزان بهره برداری موجود کفاف بیش از ده سال را نخواهد داد این در حالی است که آخرین شگردهای تکنولوژیک را برای بازیابی مخازن بکار برده اند. به اصطلاح خودمان کفگیر به ته دیگ خورده است.

۴- براساس واقعیات فوق اصلی ترین مسأله آمریکا الف) به لحاظ استراتژیک دوام عرضه نفت

نداشته و نفت دریای خزر نیز با ارزیابی های واقعی و جدید تا آن حد تجاری نیست که حتی ارزش لوله گذاری از مسیر افغانستان به دریای آزاد را داشته باشد.

۸ - آنچه می ماند نفت حوزه اوپیک و تولیدکنندگان اصلی آن در خلیج فارس یعنی عربستان، عراق، ایران و امارات است. آمریکا پیش بینی نموده که تقاضای جهانی برای نفت در ۲۰ سال آینده دو برابر ۲۰ سال گذشته خواهد بود که باید ۵۸٪ آن از حوزه خلیج فارس تأمین شود.

۹ - آقای بوش «پسر» قبل از انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در زمانی که آمریکا به استقبال رکود بی سابقه ای می رفت اعلام داشت؛ اصلی ترین منافع حیاتی آمریکا تأمین انرژی و به دنبال آن امنیت عرضه نفت در خلیج فارس است.

وی علیرغم کلیتتون موجودیت اسرائیل و صلح خاورمیانه را در اولویت دوم قرار داده و به رنگ باختگی صلح و دموکراسی در مقابل امنیت نفتی رضایت داد. دیک چنی معاون فعلی رئیس جمهور، قبل از انتخابات در شهر نیواورلئان گفت: گویا اراده خدا بر آن قرار گرفته که کشورهای نفت خیز، دموکراسی نداشته باشند.

۱۰ - بوش «پسر» قبل از انتخابات طراحی حمله به کشورهای به اصطلاح شرور نظیر عراق، کره شمالی، ایران و سودان را در سر می پروراند و از آنجا که مطمئن نبود که آیا این کشورها کلاهک اتمی دارند یا نه؟ طرح سیر دفاعی در برابر حمله موشکی و یا جنگ ستارگان را به طور جدی پیگیری می کرد.

۱۱ - واقعه یازده سپتامبر ضربه هولناکی به آمریکا زد. ولی آمریکا این ضربه را به فرصتی تبدیل کرد تا ناوگان های خود را به منطقه خلیج فارس گسیل داشته و در راستای استراتژی اصلی خود، «امنیت»، «دوام عرضه» و «قیمت نفت» را کنترل نماید. مشاهده می کنیم که وسعت اعزام ناوگان ها

به خلیج فارس هیچ تناسبی با قضیه بن لادن و افغانستان ندارد. ۱۲ - ویلیام پری، وزیر دفاع آمریکا طی بیانیه ای در سال ۱۹۹۴ اعلام داشت اگر صلح خاورمیانه هم به موفقیت بینجامد ناوگان های آمریکا از خلیج فارس بیرون نخواهند رفت. وی علت حضور ناوگان ها را رادیکالیسم در بین توده های عربستان، ایران و بحرین اعلام کرد.

از نظر ما، مستقل از بیانیه ویلیام پری، نقطه عطف بزرگی پدیدار گشته و آن این است که توده های منطقه به یک هویت کمی و کیفی تبدیل شده و جدا از حکومت ها نقش تعیین کننده پیدا کرده اند که به رسمیت شناختن این پدیده، کوری استراتژیک را به دنبال داشته و خواهد داشت.

۱۳ - آمریکا و متحدین امنیتی - نظامی اش، رأس مخروط شبکه القاعده را در افغانستان و قاعده مخروط یعنی ابعاد ایدئولوژیک و استراتژیک آن را در عربستان می دانند. بنابراین آمریکا به طور صریح و شفاف می خواهد بداند در آینده، عربستان چگونه و به دست چه کسی اداره می شود.

حکام عربستان، یا باید طرف انرژی و نفت را بگیرند و با مردم سرزمین خود درگیر شوند و به اصطلاح به دام مثلث «نفت - اسلحه - سرکوب» بیفتند و تجربه شاه در ایران تکرار شود و یا به توصیه ما حماسه مردم سالاری دوم خرداد خاتمی در ایران را در پیش گیرند. ناوگان های آمریکایی با این وسعت آمده اند تا هرگونه تحول و جابه جایی قدرت را در عربستان، ایران و عراق نظارت کرده و در صورت لزوم دخالت کنند. با این استدلال است که به نظر می رسد جنگ افغانستان تمرین و نرمشی است برای ورزش و رویارویی اصلی در عربستان. گفته می شود: ذخایر نفتی عراق حتی از عربستان هم بیشتر است.

